עו: המדיר פרק שביעי כתובות

מוס עתה כן היה קודם כניסה אכתי איכא איכא למימר דמשנתא דקסה עולד בה מוס והילכך אית לה כתובה דכולי האי לא אמרינן דקודם אירוסין דהייטו קודם ג' דשויות היה בה מוס ע"י מה שאנו מולאין עתה אבל בבית אביה אימר קודם לכניסת רשות זה היה כמו שהוא עתה ואין גרלה דדוקא משום חומרא דקדושין הוא דאמר כל הטומאות כשעת מציאתן וע"ק דאמר שמואל כפ' במרא דקדושין (דף עט.) קדשה אביה בדרך וקדשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת לפניו מוסשין לקדושי שניהן ולא אמרינן כמו שהיא בוגרת עתה כן היתה קודם קדושין ואיכא למימר דהתם משום חומרא דאמר אים דהא מייתי עלה פלוגתא דרבי יעקב ורבי נתן דגבי ממון וגרלה לריב"ל דדוקא הכא שמחזיק עצמו מסופק בפרה ואין לו שום טענה ברורה והוא חזקתו כמאן דליתא הוא דאלוגין אלא מזוקה דמרה קמא ודמי לתקפו כהן (ב"מ דף ו:) דמוליאין מידו אבל במכר שור לחברו ונמצא נגחן כיון דגברא זכין להכי ולהכי יש לו לטעון למחזיק לשחיטה מכרתיו לך ואם איתא דלרילית קבעית ליה הוה לך לפרוסי וכיון דיש לו טענה דאית אהכי ליה חזקתו וכן בהיא דכור בשלשים שלה בשלא אי מוכר לך יש לו לטעון לך אמרת שאי הלשונות שנאחו שאלה אתפוס וכיון שהוא מוחזק אין להוליא ממון מחזקתו כיון שיש לו טענה ולפ"ז לא א"ש פי' הקונטרס דבמקום כמו שאפרש: **כלה** בבית **אביה** ולקדושין. מה שפ"ה דס"ל כמ"ד תנרא מי שאנה זו לא שנה זו לא נהירא דהיכי מוקי לה כלה בבית אביה ולקדושין דהייטו כרבי יהושע אימור דא"ר יהושע לא מהניא חזקת הגוף ה"מ לאפוקי ממונא לאוקמי ממונא מי אמר ועוד מקשה ר"ת דלעיל מוכחינן לחזא ר' יהושע בתר חזקת ממונא וכל שכן הכא לחזקת ממונא מהניא לחזקת הגוף לחזא ר' יהושע בתרה ועוד דהא שמואל גופיה פסיק בפ"ק (דף יב:) הלכה כר"ג ועוד מלי פריך מהניא דמחט שנמצאת בעובי בית הכוסות לימא דהניא כר"ג ואיהו כר' יהושע וגרלה לפרס דשמואל כרב אשי וליף השתא מכלה בבית אביה ולקדושין דכי היכי דהתם אע"ג דאב מוחזק צריך להניא דאיכא חזקת הגוף דידה לא מהני לאב ה"נ הכא אע"ג דאיכא חזקת הגוף שהוא מוחזק דחזקת הממון לא מהני לגבי דידה והשתא לא מפליג מידי בין שנולד בפקח ברשותו ללא נולד ברשותו כרבא דאמר כאן נמצאו כאן היו ליכא לאוקמא דשאני התם דאיתרע חזקת רשות האב אבל הכא לא איתרע חזקת רשות בעל הפרה: **כל** שנולד בפקח **ברשותו עליו להביא ראיה.** ואוקי לכלה דתמתי' כרבא ואפילו הוא מוחזק אותו שנולד ברשותו עליו להניא דאיכא כדפריך מהניא דאמרי דליתי טבא דאיכא אע"ג דלא יהיב דמי והוא מוחזק ול"ת מהא דפריך בשמואל (ב"מ דף ק.) גבי מחליף פרה בחמור וילדה ויחזי ברשותא דמאן קיימא ויהיה אידך המע"ה משמע דאי הוי ברשות בעל החמור על בעל הפרה להניא דאיכא דאמרי הכא ולא מוחזק אותו ברשותו ואחר כך